ספר הקנה — סוד ועונש גלגול על העריות

סוד ועונש גלגול על העריות.

עוד אמז"ל מנין שאין קידושין בא"א ר' אמי בשם ר' ינאי אומר ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר מקדשה ולא קרוב מכאן שאין קידושין תופסי בעריות.

אל"ר תימה צועק תפארת וקרא לכנ"י אחותי רעייתי ומקדשה.

אל"ב וגם אמנם אחותי היא בכח כן זאת לזה אחי בכח כוחה וע"כ הדבר דוגמא ואין להקשות.

וגם אמז"ל המקדש אחת מהעריות אינו כלום שאין קידושין תופסין לא בחייבי מיתות ולא בחייבי כריתות חוץ מהנדה, וכאן נראים הדברים קשה כחומץ לשיניים כי מ"ט חייבי מיתות וכריתות דלא משום שפוגם ומכרית למעלה לאוין ונדה נמי פוגמין למעלה מי לא אמרו חכמי הקבלה אל תשקצו את נפשותיכם מלמד שהעובר על עריות מתלבש בבהמה טמאה ובשקצים ורמשים וזהו ואקוץ בם, ואמרו הבא על אחותו מתלבש בחסידה ותיהרג ע"י חברותיה.

הבא על דודתו מתלבש בגויה וסופה להתגייר זהו שכתוב דודתך היא קרי ביה דתך היא תשוב בדתינו ותאמין בתורתינו, הבא על אשת אחיו יתלבש בפרד שנאמר ועיר פרא אדם יולד, הבא על א"א יתגלגל בחמור הוא שנאמר כי תראה חמור שונאך עזוב תעזוב עמו, הבא על אשת דודו יתלבש באשה אשדודית, הבא על בהמה יתלבש בעטלף, הבא על הזכר יתגלגל בשפן או בארנבת שהם זכרים ונקבות שנה אחת נקבה ובאין עלה ושנה אחרת זכר ובא על אחרים.

הבא על הגויה יתלבש בקדשה יהודית הוא שנאמר והייתם קדשים, הבא על הנדה יתלבש בגויה המשמשת מטה נדה.

הבא על כלתו יתלבש בפרה.

הבא על ב' אחיות יתלבש בקדשה גויה שיבאו עליה ב' אחים.

הבא על אשת אביו יתגלגל בגמל הוא שנאמר גומל נפשו איש חסיד ועוכר שארו אכזרי שאר זו שאר אביך הוא ועל שהיה חצוף בעריות סופו להיות צנוע בגמל, הבא על אמו יתלבש בחמורה נקיבה, ודע בני שהמאמרות הם עשר נאצלות מאין סוף ב"ה וכלם אליו קרובים והוא המשפיע בהם והוא המתייחד בהם, ודע ר' שהפוגם למטה פוגם למעלה והבא על אחת מהעריות הוא גורם להעשות שינוי בקרבות המרכבה העליונה, וע"כ הבא על חמותו גורם שהגבורה שהיא חמותו של נצח להתחבר יחד ואז יזכרו החסידים והבושים ויפעלו דין בכל עוברי עריות ולכן הגורם דבר זה יתלבש בחסידה גם תהרג מדה כנגד מדה.

ואם תראה ותבין חמ"ת חס"ר עולה במ"ק כי החמת קשה הרבה לדור עם זוגו בכל מקום וע"כ אין שומעין לבעל כשהאשה דוחה חמותה.

הבא על דודתו פוגם בהוד ובגבורה כי גורם להתייחד הגבורה בהוד והוד במלכות, שהגבורה דודתו של הוד והוד דודתה של מלכות ותחת ג' אלה גבורה הוד מלכות, אחות אביו ואחות אמו אין קיום בעולם רק תהיה בליעה שריפה ומיתה.

ולכן יתלבש באשה גויה המקבלת ערלה וטומאה כעין הערלה וטומאה שהביא בעולם והבליעה והשריפה והמיתה נפעלים מהגוים והטמאים בגזירות הגבורה והוד ומלכות המתחברים, מ"מ חוזרים אל הדת שאין מניחים חיבור הג' להעשות עד כלייה, ותבין גימ' גויה עולה במ"ק דודתו, הבא על אשת אחיו פוגם בהוד שתפארת ונצח ובנם ובתם צדיק ומלכות אלא שהוד אשה של נצח מלשון אש השורף וע"כ הבא אל אשת אחיו גורם להתחבר תפארת עם הוד שהיא אשת הנצח אחיו של תפארת ויחזרו שניהם אש לשרוף, וי ואוי להאי ביאה הגורמת לשרוף הבנים בהסתלקות הרחמים והנה אין פירות הרחמים וע"כ יתגלגל בפרד שאינו עושה פירות הוא שנאמר ועיר פרא יולד, והבן אש"ת א"ח במ"ק עולה ועי"ר במ"ק עם המלה לומר נפשו ועיר שוים.

הבא על אשת איש פוגם בגבורה כי הוא אשה של ת"ת לשון אש וגורם לרדת הגבורה בת"ת לשרוף העולם והנה בעלה של גבורה הוא החסד וזה ריחק החסד מבת זוגו ושינה המרכבה וע"כ יתגלגל בחמור וזהו כי תראה חמור שונאך רובץ, ודע כי חמור רומז בחסד והוא רחקו וע"כ יתקרב בחמור וזהו הקם תקים עמו הקם למטה כדי להקים הרחמים למעלה ולהגביה כי זהו הנפש של החמור צריכה הקמה ע"י רחמים.

הבא על אשת אביו פוגם בהוד שההוד היא בת זוגו של נצח וביאת הנצח בהוד ולא הוד בנצח ועתה גורם שינוי ע"כ יתגלגל בגוי כושי פניו פני זעם, והנה הוד אשת אביו של יסוד וע"כ אין ליסוד להשפיע בהוד וזה הבן ימחה שמו בבואו לאשת אביו הוא שינה המרכבה וע"כ נשתנה פניו, הבא אל אחותו פוגם באחיות הם בינה וגבורה הוד ומלכות ואם זה הארור בא באחותו גורם חיבור באחיות גואי ובאחיות בראי ושורף למעלה ולמטה וע"כ יתלבש בנחש השורף וממית.

הבא על אמו פוגם באם הבנים היא הבינה ופוגם באם כל חי היא כנ"י, ודע שתפארת בנה של בינה וחכמה הוא בעלה ואם זה הבן ימח שמו מתחבר באמו גרם חיבור למעלה באם ובנה בלא רחמים ורחוק מבעלה שהוא רחמים ע"כ יתלבש בחמורה תלך במשאה ומתחברת שלא במינה כאשר עשה כן יעשה לו.

סלקא דעתך שהבא על הנדה פוגם בכנ"י שבזמן שהיא נדה היא בחוץ ומרוחקת ועתה בא אליה אז נכנסים כל הטומאות בהיכל והאיש אין בביתו וע"כ יתגלגל במצורע בדד ישב מנודה מלשון נדה מחוץ למחנה מושבו, והבא על אחת מכל העריות בכרת, ונדה בכלל כל העריות וקידושין אין תופסין בעריות שהקדשים נשרפים והקידושין מתמעטים נדה נמי קדושין לא יתפסו בה.

אל"ב הכא השתא התם ריחוק עולמי הכא ריחוק שעה ודע שהקידושין אפילו שהם רחוקים לשעה הואיל ומתקרבים חלים, גם דע שהעריות מורים השפעת ממטה למעלה ולא אפשר עד שמדבקים איש שלא באחיו הפך איש באחיו ידבקו וכענין באתי לגני אחותי כלה, א"ל מיניה וביה נדייק שאחותו מותרת, א"ל בני לא שנית ולא שלשת ולא שמשת והכוונה באתי לגני מאמר הת"ת לעטרה וקורא אותה אחותי לא מטעם שהיא אחותו אלא מטעם שהיא כלה כלולה מהכל והיא ברחמים וא"כ אחותו היא ברחמים וע"כ באתי לגני, א"ל ר' תינח נידה שהיא ריחוק שעה, איסור לאוין שהם לעולם אמאי קידושין תופסין בהו, א"ל פליגי והאומר לא תפסי שכח חלק מחשבות ע"כ אין הלכה כמותו כי הלאוין אמרה תורה ארבעים יכנו ומתכפר וא"כ הרי הוא כנדה, אלא כרת אין לו תקנה, א"כ ר' והלא שתי אחיות שהבא עליהן מתגלגל בגויה קדשה והא הכא דאית לה היתרא אחר מות אחותה ואפ"ה אין קדושין תופסין בה, א"ל התם להשיב נפש של אשתו אך לא בחיוב כי אינו חייב להמציא לה מקום, מ"מ בחיים אין קידושין תופסין בה, ודע שהעריות נגררו אגב ואין כאן מקומם ובמקומם אבאר כולם על שורש ענינם ולא יעלה מהם דבר סיבתה וסיבת גלגולם בע"ה: